

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА ПАВЛА ТИХОНОВИЧА МАКСИМЕНКО

Стоматологічна спільнота України зазнала великої втрати. 8 вересня 2011 року на 90 році пішов із життя професор кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів, доктор медичних наук, почесний академік, почесний член Асоціації стоматологів України, капітан медичної служби у відставці, учасник бойових дій, інвалід Великої Вітчизняної війни, ветеран праці, Озброєних Сил СРСР та Української медичної стоматологічної академії Максименко Павло Тихонович

Павло Тихонович народився 22 серпня 1922 року у бідній селянській сім'ї в с. Подкопаївка, Погоріловської сільради Корочапського району Белгородської області. Після закінчення середньої школи у жовтні 1940 року був призваний у лави Червоної Армії, служив

рядовим, а потім став курсантом військового училища зв'язку у м. Владикавказі. Приймав участь у Великій Вітчизняній війні на посаді начальника відділення, потім командира взводу окремого батальйону зв'язку, перебував у неперервному переміщенні, так як виконував задачі по забезпеченню командування зв'язком з військовими підрозділами.

За мужність і відвагу, проявлені у боях Великої Вітчизняної війни, Павло Тихонович був нагороджений двома орденами Вітчизняної війни I ст., орденом «Красная Звезда», а у післявоєнний час за визволення України – орденом «Богдана Хмельницького 3 ст.» і медаллю «Захиснику Вітчизни».

Після демобілізації у 1947 р. Павло Тихонович прийняв рішення про вступ до Харківського

Державного медичного стоматологічного інституту. У 1951 р. він успішно здав державні іспити і отримав диплом лікаря-стоматолога з відзнакою. Рішенням комісії був залишений у клінічну ординатуру на кафедру терапевтичної стоматології.

Протягом життя Павло Тихонович проявляв величезний творчий потенціал, стійку життєву позицію, наполегливість, цілеспрямованість, вимогливість до себе і колег. Все це сприяло етапам кар'єрного росту. Він був деканом стоматологічного факультету, 28 років (1962-1990 р.) завідував кафедрою терапевтичної стоматології. Як активна особистість, що мав багатий клінічний опит, Павло Тихонович оточував себе одностайними та учнями і це дало йому змогу сформувати науко-

во-педагогічну школу, основний напрямок якої – розробка актуальних питань основних стоматологічних захворювань. Ним були розроблені етіопатогенетичні механізми, обґрунтовані принципи профілактики і лікування патології некаріозних уражень, карієсу, захворювань тканин пародонта та слизової оболонки порожнини рота. Великий вклад був внесений і в розробку актуальних проблем стоматології дитячого віку.

Особливий напрямок в дослідженнях проф. П.Т.Максименко займала алергологія в стоматології. Ним була створена система диспансеризації пацієнтів, організований алергологічний кабінет при Полтавській обласній стоматологічній поліклініці, розроблені алгоритми обстеження, лікування і нагляду за хворими, рекомендована схема профілактичних заходів.

Професор П.Т.Максименко був висококваліфікованим науковцем. Він автор більш ніж 200 наукових праць. Ним написані ряд навчальних посібників по захворюванням слизової оболонки

порожнини рота. Під його керівництвом виконано і захищено 3 докторських і 24 кандидатські дисертації.

Як досвідчений педагог і методист професор П.Т.Максименко на високому науково-теоретичному рівні читав лекції і проводив семінарські заняття з лікарями, тісно пов'язуючи їх із практикою, сприяючи формуванню кваліфікованих лікарів і свідомих громадян держави. Він проявляв високу вимогливість до себе і лікарів-інтернів, надавав велику допомогу молодим викладачам в оволодінні та удосконаленні необхідних знань.

Професор П.Т.Максименко брав активну участь в адміністративній та громадській роботі академії. З 1968 р. очолював Полтавське обласне наукове товариство стоматологів, з 1970 по 1987 рр. - член правління Всесоюзного наукового товариства стоматологів, з 1975 по 1995 рр. – член Президіума Республіканського наукового товариства стоматологів України. Під керівництвом проф.

П.Т.Максименко активно працювала РПК "Стоматологія". Він був членом Спеціалізованої Вченої Ради, працював членом педради Всесоюзного журналу "Стоматологія", членом редколегії Міжвідомчої республіканської збірки "Терапевтична стоматологія", науковим редактором журналу "Дент-Арт". Приймав активну участь у роботі Всесоюзних, республіканських з'їздів і конференцій.

Павло Тихонович був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, Почесною грамотою Верховної Ради УРСР, знаком "Відмінник охорони здоров'я", «Відмінник освіти».

Ректорат, колектив кафедри післядипломної освіти лікарів-стоматологів ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія» та редколегія журналу "Український стоматологічний альманах" висловлюють глибоку скорботу з приводу смерті Павла Тихоновича Максименка.